

[Svend Aage Jensby]

regler i konkursloven? Mener statsministeren ikke, at befolkningen med rette kan drage den pågældende advokats habilitet i tvivl? Det er det, mit spørgsmål går på, nemlig statsministerens vurdering af habilitetsspørgsmålet.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Som jeg netop understregede i mit første svar, er der udpeget to kuratorer i forbindelse med konkursboet, og den ene er som sagt fra Kammeradvokatens kontor. Der er netop taget højde for spørgsmålet om habilitet, som det er fremgået af mit første svar.

Dertil kommer, at den praksis, der her er givet udtryk for, svarer til den praksis, vi har kendt fra ganske mange andre tilfælde i historien, og endelig må jeg minde om, at vi jo desværre også har fortilfælde i pengeinstitutverdenen, som overgår Himmerlandsbanken i det konkrete tilfælde, også hvad omfanget angår.

Svend Aage Jensby (V):

Statsministeren personlig eller Statsministeriet er jo rådgivet af den pågældende advokat, Søren Skov Knudsen.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nej!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 111

2) Til statsministeren af:

Pia Larsen (V):

»Er statsministeren enig med industriministeren, når denne i Morgenavisen Jyllands-Posten den 16. oktober 1993 er citeret for følgende udtalelse: »At Himmerlandsbanken efter det foreliggende har vildledt en række mennesker til at skyde penge ind i bankens kapitalgrundlag, er en anden sag«?»

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan svare klart ja til spørgsmålet. Citatet fra Jyllands-Posten er fra et brev, som industriministeren skrev den 14. oktober 1993 med en undskyldning til Sigrid Svoldgaard, som han ikke ville betegne som en spekulant, og uddrag af dette brev blev bragt den følgende dag i Ekstra Bladet.

Jeg tror, fru Pia Larsen, at vi alle sammen føler et stort ubehag, når vi gennem pressen har erfaret, hvordan mennesker uden særlig finansiel indsigt har følt sig vildledt til at skyde penge ind i banken som risikovillig kapital. For mig er der ingen tvivl om, at mange af disse mennesker har investeret i tillid til de råd, man har fået i banken, og for mange har der været tale om et mangeårigt tillidsforhold med banken som pengeforbindelse og rådgiver. Der har selvsagt også været andre – men jeg tror, det har været færre – der mere bevidst har investeret risikovillig kapital i banken for at opnå en højere rente.

På den baggrund kan jeg erklære mig enig i industriministerens bemærkninger, som er omtalt i pressen.

Pia Larsen (V):

Jeg takker statsministeren for svaret, som jeg er helt enig i. Men jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren ikke finder det rimeligt, at de tabslidendes, herunder obligationskøbernes, advokater får adgang til de oplysninger af f.eks. regnskabsmæssig karakter, der kan have betydning for bedømmelsen af en eventuel erstatningssag.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan henvise til de svar, jeg gav ved en tidligere spørgerunde her i salen om samme sag, om adgang til interne oplysninger om bankens forhold. Jeg sagde på daværende tidspunkt, at jeg tror, det er vigtigt – også af hensyn til eventuelle lignende situationer i fremtiden – at vi overholder de spilleregler, vi nu engang arbejder under, for ellers bliver det langt, langt sværere fremover at nå frem til en rimelig konstruktion, som kan sikre, at tilliden til pengeinstitutterne fortsat kan opretholdes. Derfor er holdningen uændret, og jeg tror ikke, det vil være klogt at overskride de almindelige regler om overholdelse af de fortrolighedshensyn, der skal overholdes i en sådan sag.

Svend Aage Jensby (V):

Retfærdigvis bør man give befolkningen, herunder de adskillige hundrede tabslidende personer, der er tale om, en recept på, hvorledes de kan skabe sig et grundlag for at vurdere, om der er baggrund for en retssag. Og vil statsministeren ikke erklære sig enig i, at man kun-